

PIISKOPPIDE LÄKITUS suureks reedeks, 10. aprillil 2020

Paulus ütleb: Ma otsustasin teada teie keskel ainuüksi Jeesusest Kristusest ja temast kui ristilöödust. (1Kr 2:2)

Paulus keskendas kogu oma tähelepanu ristilöödud Kristusele. Kuigi toleaeegses koguduses oli palju muresid, pööras apostel pilgu vaid ristilöödule, kelles ta nägi Jumala väge ja Jumala tarkust. Inimeste silmis oli selline Pauluse hoiak täiesti arusaamatu, sest ristilöödud Kristus oli tolle aja juutidele ärrituseks ja paganatele narruseks.

Täna vaatab kogu kristlik maailm kõikide hädade, haiguste ja teadmatuse keskel taas ristilöödud Kristusele. Inimmõistusele on raske seletada, kuidas on see võimalik, et see, kelle käes on kõik meelevald taevas ja maa peal, kelle läbi kõik on loodud ja kelle käes on kõik meie ajad, on nüüd ristile naelutatud, häbistatud, piinatud ja heidab hinge. Küsime samuti nagu üks meie kiriku vaimulik oma noorpõlves kirjutatud luuletuses: Miks ripud seal raskel ristil, kus olla on valus ja halb, miks naeratad, appi ei hüüa, me Isa kes üleval?

Ristija Johannes on avanud seda mõistatust ja ütleb: „Vaata, see on Jumala Tall, kes kannab ära maailma patu (Jh 1:29). Tegelikult näeme ristil maailma patu probleemi. Seal saab selgeks, kui hävitav on inimese elus lahusolek Jumalast ja millist hinda oli vaja maksta, et meie võiksime saada Jumala lasteks ning vabaneda patu orjusest. Ristil saab avalikuks ka Jumala armastuse suurus. Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu (Jh 3:16).

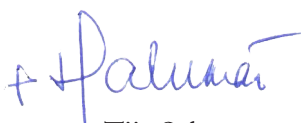
Inimkonna päästmiseks on Jumal armastuses maksnud äärmiselt kõrge hinna. Meie lunastus on täiuslik. Miski ei saa meid enam hukutada. Me oleme veendunud selles, et ei surm ega elu ega miski muu suuda meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas.

Mie ei suuda teha seda, mida tegi Jeesus. Ükski inimene ei saa teisele igavest elu kinkida. Kuid selleks, et üksteist hädades aidata, tuleb ka meil sageli ohvreid tuua. Eriti nüüd, kui ohtlik haigus on laialt levimas. Paljud on juba haigestunud ja maailmas on kümned tuhanded inimesed selle haiguse tagajärjel surnud. Nüüd on meie kohus armastuses hoolitseda üksteise eest nende võimalustega, mis on meie käes. Loobuda tööst ja lähedastest inimestest, taluda majanduslikke tagasilööke, paljudes ülesannetes ka oma elu ja tervist ohtu seades saame palju teha traagiliste tagajärgede ärahoidmiseks.

Kui me vaatame ristilöödule, mõistame, et ohver võib kinkida elu. Kui vaatame Kristuse ristile, saame ka ise jõudu, et üksteist hoida ja armastada, nii nagu tema on meid armastanud.

Olgu sõna Kristuse ristist meile siis Jumala väeks kõikides elu võitlustes.

+ Urmas Viilma
Peapiiskop

+ Tiit Salumäe
Piiskop

+ Joel Luhamets
Piiskop